

ПРАВИЛНИК

О СТАЛНОЈ АРБИТРАЖИ РСС

Београд, 19. јун 2012.

На основу члана 51 и 52 Закона о спорту (Сл.гл.Р.Србије бр.24/2011), а у складу са чланом 62. став 2. тачка 4. Статута Рукометног савеза Србије, Скупштина Рукометног савеза Србије, на седници одржаној 19. јуна 2012. године, донела је

ПРАВИЛНИК О СТАЛНОЈ АРБИТРАЖИ РУКОМЕТНОГ САВЕЗА СРБИЈЕ

I ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником уређује се статус, устројство, надлежност, поступак и друга питања од значаја за рад Сталне арбитраже Рукометног савеза Србије, (у даљем тексту: Арбитража) која делује у оквиру Рукометног савеза Србије (у даљем тексту: РСС).

Члан 2.

Арбитража је стални и независан орган који је самосталан у раду и одлучивању. Арбитража је основана ради независног, непристрасног и компетентног арбитражног решавања спорова насталих из међусобних односа чланова РСС, те између чланова РСС и РСС, на које се одредбе Статута РСС примењују непосредно или посредно, као и у другим случајевима одређеним општим актима РСС, а о правима о којима учесници у спору слободно располажу, осим спорова за које је одређена искључива надлежност суда.

Члан 3.

Сви чланови РСС, на које се Статут РСС примењује непосредно или посредно дужни су да Арбитражи пруже сву помоћ у раду и да на њен захтев доставе информације и исправе којима располажу и да се одазову позиву за учешће у поступку.

РСС врши општи надзор над административним и материјалним пословањем Арбитраже и обезбеђује средства и услове за њен рад.

Члан 4.

Спор пред Арбитражом је хитне природе.

Члан 5.

Одлука Арбитраже је коначна и обавезна за све учеснике у спору.

Члан РСС који не изврши коначну одлуку Арбитраже одговара за дисциплински прекршај у складу са одредбама Дисциплинског правилника РСС.

Члан 6.

Седиште Арбитраже је у Београду, ул.Обилићев венац бр.4/II.

Арбитража има свој печат који је округлог облика са знаком РСС у средини и текстом у спољном кругу у којем је ћириличним писмом исписан текст "Стална арбитража Рукометног савеза Србије".

Арбитража има свој штамбилъ који је правоугаоног облика, на коме је, у горњем делу, ћириличним писмом исписан текст "Стална арбитража Рукометног савеза Србије", а испод тога и остављен простор за деловодни број и датум.

II УСТРОЈСТВО АРБИТРАЖЕ

Члан 7.

Арбитража се састоји од председника, заменика председника и пет арбитра, који се бирају и разрешавају на начин и под условима предвиђеним Статутом РСС.

Арбитража решава спорове као првостепена и коначна инстанца за решавање спорова који су подобни за арбитражу.

Арбитража одлучује као трећестепена и коначна инстанца за решавање поводом ванредних правних лекова у дисциплинским, регистрационим и другим поступцима у складу са Дисциплинским, Регистрационим и другим правилницима и општим актима РСС.

Арбитража врши посредовање-мирење, са циљем решења спора међу странкама.

Арбитража даје правна мишљења на захтев странака.

Члан 8.

Арбитража решава све спорове из члана 7. став 2. овог правилника и доноси све одлуке у поступцима из члана 7. став 3. овог правилника, у Већу састављеном од три арбитра, (арбитражно веће) од којих је један председник Већа.

Именовање председника и чланова Већа (арбитражног већа) врши председник Арбитраже, за сваки појединачни случај, у року од 3 дана од дана пријема тужбе.

Када су председник и заменик председника Арбитраже, чланови Већа (арбитражног већа) они су аутоматски председници тог Већа.

Члан 9.

Заједничка седница свих арбитра Арбитраже доноси Пословник о раду Сталне арбитраже РСС и на својим седницама заузима начелне правне ставове од значаја за рад и одлучивање ради усаглашавања правне праксе и уједначавања при одлучивању у истим и сличним споровима и одлучује о другим питањима за које је надлежна у складу са овим правилником.

Заједничка седница свих арбитра Арбитраже одлучује ако је седници присутна већина од укупног броја арбитра, а одлуке доноси већином гласова присутних арбитра.

1. Председник Арбитраже

Члан 10.

Председник Арбитраже остварује надзор над применом овог правилника, прати и разматра праксу решавања спорова и врши друге послове за које је надлежан по овом правилнику.

Председник Арбитраже, у складу са овим правилником:

- одлучује о надлежности Арбитраже,
- одлучује о изузећу чланова Већа,
- одлучује о питањима везаним за поступак поводом одређеног спора пре него што је образовано Веће,
- представља Арбитражу и организује њен рад,
- именује чланове Већа и председника Већа у случајевима предвиђеним овим правилником,
- подноси извештај о раду Арбитраже Скупштини РСС, најмање једном годишње,
- врши друге послове предвиђене овим правилником, или за које није одређен други члан Арбитраже.

Члан 11.

Ако је председник Арбитраже одсутан или спречен да дуже време врши дужност, његове функције врши заменик председника.

Председник Арбитраже може пренети на секретара Арбитраже вршење одређених послова из своје надлежности утврђених овим правилником у вези трошкова поступка и неких административних послова, у складу са Пословником о раду Сталне арбитраже РСС.

Члан 12.

Одлуке које доноси председник Арбитраже у вези поступка су коначне, ако овим правилником није другачије одређено.

Ако се на одлуку председника Арбитраже може изјавити жалба, о жалби одлучује заменик председника Арбитраже.

2. Секретар Арбитраже

Члан 13.

Генерални секретар РСС именује секретара Арбитраже.

Секретар Арбитраже врши стручне и административне послове Арбитраже.

Секретар Арбитраже може да присуствује седницама арбитражног већа.

3. Арбитри

Члан 14.

Арбитар мора бити непристрасан и независан у односу на странке и предмет спора.

Арбитар је дужан да савесно и ефикасно обавља дужност арбитра.

Члан 15.

Изабрани арбитар почиње да обавља дужност арбитра након што да писмену изјаву о прихватању дужности арбитра.

Лице које је изабрано за арбитра је дужно да пре давања писмене изјаве о прихватању дужности арбитра саопшти председнику Арбитраже све чињенице које могу оправдано изазвати сумњу у његову непристрасност и независност, као и да без одлагања саопшти те чињенице ако су оне настале после његовог избора за арбитра.

Члан 16.

Арбитри су дужни да поштују начело поверљивости свих чињеница и података до којих дођу у вршењу своје функције арбитра.

Арбитри не могу давати писмене нити усмене савете или мишљења у вези са спором који се води пред Арбитражом.

Арбитри не могу средствима јавног информисања давати податке о споровима који се воде пред арбитражом.

Само председник Арбитраже је овлашћен да даје информације о споровима који се воде пред Арбитражом, водећи рачуна о интересима странака.

3.1. Изузеће арбитра

Члан 17.

Изузеће арбитра и председника Арбитраже може се тражити ако постоје околности које би могле довести у оправдану сумњу његову непристрасност или независност, из разлога одређених овим правилником и сходном применом одредаба Закона о парничном поступку којима се прописују разлози за изузеће судије.

Члан 18.

Странка у спору може тражити изузеће само поименце одређеног арбитра тј. члана Већа који у предмету спора поступа.

Захтев за изузеће арбитра странка подноси у писаној форми у року од 8 (осам) дана од дана када је сазнала за именовање или за разлоге за изузеће, са јасним навођењем разлога за изузеће.

Веће може да настави поступак и да донесе одлуку иако је поступак изузећа у току.

Арбитар сам може да се повуче из Већа након што је затражено његово изузеће, с тим да то не подразумева признање основаности разлога за изузеће.

Ако се арбитар сам не повуче из Већа, одлуку о изузећу арбитра доноси председник Арбитраже у року од 3 (три) дана од дана пријема захтева за изузеће.

Ако председник Арбитраже усвоји захтев за изузеће, истовремено именује новог члана, односно председника Већа.

На одлуку председника Арбитраже о изузећу арбитра није допуштена посебна жалба.

Уколико се захтев за изузеће односи на председника Арбитраже, о захтеву коначно одлучује заменик председника Арбитраже.

III ОСНОВНА НАЧЕЛА АРБИТРАЖНОГ ПОСТУПКА

Члан 19.

У поступку пред Арбитражом странке су равноправне.

Арбитража је дужна да свакој странци омогући да изнесе своје ставове и доказе, као и да се изјасни о радњама и предлозима противне странке.

Арбитража одлучује у границама постављених захтева.

Арбитража у поступку примењује материјално право по сопственој оцени и није везана за наводе странака у погледу материјалног права.

Странке су дужне да изнесу све чињенице на којима заснивају своје захтеве и да предложе доказе којима се утврђују те чињенице.

Које ће чињенице узети као доказане одлучује Арбитража на основу слободне оцене доказа (по свом уверењу). Арбитража ће савесно и брижљиво ценити сваки доказ посебно и све доказе заједно.

Странке су дужне да пред Арбитражом говоре истину и не смеју злоупотребљавати права која имају у поступку.

Арбитража води поступак без одуговлачења и са што мање трошкова.

У поступку пред Арбитражом нема мировања поступка.

Поступак пред Арбитражом води се на српском језику.

Поступак пред Арбитражом је јаван, осим ако нека од странака не захтева искључење јавности.

Арбитража је овлашћена да одбаци или на други одговарајући начин отклони радње странака у поступку којима се злоупотребљавају права која странкама припадају у поступку.

Арбитража није обавезан да одлучује или одговара странкама на разне притужбе, предлоге и захтеве који немају везе са током поступка, нарочито оне који се истичу након правоснажног окончања спора.

IV НАДЛЕЖНОСТ АРБИТРАЖЕ

1. Опште одредбе о надлежности

Члан 20.

Арбитража је надлежна да решава све спорове који су настали:

- из међусобних односа између чланова РСС, на које се одредбе Статута РСС примењују непосредно или посредно,
- између чланова РСС, на које се одредбе Статута РСС примењују непосредно или посредно, и РСС, а у вези спровођења Статута и других општих аката РСС и других односа,
- у другим случајевима одређеним општим актима РСС, а о правима о којима учесници у спору слободно располажу, осим спорова за које је одређена искључива надлежност суда (спорови подобни за арбитражу).

Арбитража је надлежна и да доноси одлуке као трећестепена и коначна инстанца за решавање поводом ванредних правних лекова у дисциплинским, регистрационим и другим поступцима у складу са Дисциплинским, Регистрационим и другим правилницима и општим актима РСС.

Арбитража је надлежна да врши посредовање-мирење.

Арбитража је надлежна и за давање правних мишљења, на захтев неког од чланова РСС.

Уз захтев из претходног става овог члана треба поднети и све исправе које би могле бити од важности приликом разматрања постављеног питања и давања правног мишљења.

Арбитража даје правно мишљење на заједничкој седници свих арбитра.

Правно мишљење се даје у писаном облику и оно је саветодавног карактера, односно не обавезује странку или трећа лица.

Члан 21.

Надлежност Арбитраже за спорове из члана 20. став 1. овог правилника (спорови који су подобни за арбитражу) одређује се споразумом странака, а у тим споровима Арбитража поступа као стални арбитражни суд у смислу Закона о арбитражи.

Надлежност Арбитраже у поступцима из члана 20. став 2. овог правилника одређује се у складу са одредбама Дисциплинског, Регистрационог и других правилника и општих аката РСС, а у тим случајевима Арбитража поступа као орган РСС за коначно решавање.

2. Споразум о арбитражи

Члан 22.

Споразумом о арбитражи странке поверавају Арбитражи на решавање своје будуће спорове или спорове настале из одређеног правног односа.

Споразум о арбитражи за решавање будућих спорова може бити садржан у одредби уговора (у даљем тексту: арбитражна клаузула) или у посебном уговору.

Арбитража се може уговорити за решавање имовинског спора о правима којима странке слободно располажу, осим спорова за које је одређена искључива надлежност суда.

Арбитражу може да уговори свако ко, у складу са одредбама Закона о парничном поступку, има способност да буде странка у поступку.

Члан 23.

Споразум о арбитражи мора да се закључи у писменој форми.

Споразум о арбитражи је закључен у писменој форми ако је садржан у исправама које су странке потписале.

Сматра се да је споразум о арбитражи у писменој форми ако је закључен разменом порука путем средстава комуникације, која омогућавају писмени доказ о споразуму странака, без обзира да ли су те поруке странке потписале.

Споразум о арбитражи сматра се закљученим и ако се странке у писменом уговору позову на друго писмено које садржи споразум о арбитражи (општи услови за закључење правног посла, текст другог уговора и сл.) ако је циљ тог позивања да споразум о арбитражи постане саставни део уговора.

Сматра се да постоји споразум о арбитражи и ако тужилац писменим путем покрене арбитражни поступак, а тужени изричито прихвати арбитражу и с тим се сагласи у писменој форми или у изјави на записнику на рочишту, као и ако узме учешће у арбитражном поступку и до упуштања у расправљање о

предмету спора не истакне приговор да не постоји споразум о арбитражи, односно не оспори надлежност Арбитраже.

Члан 24.

Споразум о арбитражи остаје на снази и у случају уступања (цесије) уговора или потраживања, осим ако није друкчије уговорено.

Споразум о арбитражи остаје на снази у случају суброгације, осим ако није друкчије уговорено.

Одредбе ст. 1 и 2 овог члана примењују се и у другим случајевима преноса потраживања, осим ако није друкчије уговорено.

Члан 25.

Споразум о арбитражи ништав је ако:

1. врста спорова на који се односи није подобна за арбитражу;
2. није закључен у писменој форми;
3. странке нису имале потребна својства и способност за његово закључење, или
4. је закључен под утицајем принуде, претње, преваре или заблуде.

Споразум о арбитражи не производи дејства у односу на решавање спора који није подобан за арбитражу.

Споразум о арбитражи може се закључити и ако је настали спор већ изнет на решавање суду.

Члан 26.

Споразум о арбитражи унет у одређени уговор треба да садржи арбитражну клаузулу која гласи:

"У случају да дође до спора по одредбама овог уговора, уговорне стране искључују могућност вођења судског спора и уговарају надлежност за решавање спора од стране Сталне арбитраже РСС, која ће коначно решити спор, а у свему по одредбама Правилника о Сталној арбитражи РСС и других општих аката РСС.

Уговорне стране се обавезују да ће одлуке које донесе Стална арбитража РСС, у решавању спора по овом уговору, извршити добровољно, а у супротном су сагласне да се исте изврше принудним путем у складу са одредбама Правилника о Сталној арбитражи РСС и других општих аката РСС."

Сматраће се да уговорена арбитражна клаузула која је унета у одређени уговор и ако она нема потпун садржај као у претходном ставу овог члана, ако се на несумњив начин из њеног садржаја може закључити да је воља уговорних страна била да уговоре надлежност Арбитраже за решавање свих спорова из тог уговора.

Тумачење нејасне арбитражне клаузуле ради утврђивања заједничке воље уговорних странака да спор повере Арбитражи, врши се уз примену "принципа корисног ефекта".

Члан 27.

Ако је споразум о арбитражи закључен као арбитражна клаузула, она се, приликом одлучивања о приговору о постојању или пуноважности споразума о арбитражи, сматра независном од осталих одредаба уговора.

Одлука Арбитраже о проглашавању ништавим уговора који садржи арбитражну клаузулу, не повлачи ништавост те клаузуле.

3. Приговор ненадлежности

Члан 28.

Арбитража може да одлучује о својој надлежности укључујући и одлучивање о приговору о постојању или пуноважности споразума о арбитражи.

Члан 29.

Странке могу оспорити надлежност Арбитраже стављањем приговора ненадлежности.

Тужени може истаћи приговор ненадлежности Арбитраже најкасније у року за давање одговора на тужбу.

Ако тужена страна оспори надлежност Арбитраже или не одговори на тужбу, председник Арбитраже утврђује да ли је Арбитража надлежна.

Кад председник Арбитраже утврди постојање надлежности Арбитраже, донеће одлуку којом се одбија приговор ненадлежности, а поступак ће се наставити иако друга страна одбије да учествује у њему.

Ако председник утврди да Арбитража није надлежна за решавање конкретног спора, донеће одлуку којом се Арбитража оглашава ненадлежном и о томе обавестити странке.

Ако је дат одговор на тужбу без стављања приговора о надлежности, или се странке без датог одговора на тужбу упусте у расправљање о самој ствари, сматраће се да је тиме утврђена надлежност Арбитраже у конкретном спору.

Против одлука председника Арбитраже из ст. 3, 4 и 5 овог члана жалба није дозвољена.

V СТРАНKE У ПОСТУПКУ ПРЕД АРБИТРАЖОМ

Члан 30.

Странка у поступку пред Арбитражом може бити свако физичко и правно лице на које се одредбе Статута РСС и других општих аката РСС примењују непосредно или посредно.

Странка која је потпуно пословно способна може сама вршити радње у поступку пред Арбитражом.

Странку која нема потпуну пословну способност заступа њен законски заступник.

Правна лица заступа њихов законски, односно статутарни заступник.

Законски, односно статутарни заступник може у име странке предузимати све радње у поступку.

VI ПУНОМОЋНИЦИ

Члан 31.

Странке могу предузимати радње у поступку лично или преко пуномоћника.

Пуномоћник је пре предузимања било које радње у поступку дужан приложити писмено пуномоћје.

Радње у поступку које пуномоћник предузме у границама пуномоћја имају исто правно дејство као да их је предузела сама странка.

Странка коју заступа пуномоћник може увек доћи пред Арбитражу и давати изјаве поред свог пуномоћника, али супротну странку, сведоке и вештаке може испитивати само преко пуномоћника ако је он присутан на усменој расправи, осим ако председник Већа не одлучи другачије.

Странке могу именовати саветнике према свом избору.

Имена и адресе лица из ст. 1 и 4 овог члана морају се писмено саопштити Арбитражи и другој странци, а у обавештењу се мора назначити да ли се именовање односи на заступање или на саветовање.

VII ДОСТАВЉАЊЕ

Члан 32.

Сва писмена се странкама достављају преко поште препорученом пошиљком са повратницом.

Уколико се писмена достављена на начин предвиђен ставом 1. овог члана врате пошиљаоцу као неуручена, извршиће се објављивање писмена на званичној Интернет презентацији Арбитраже, а у том случају писмено се сматра достављеним по истеку осам дана од дана објављивања на званичној Интернет презентацији Арбитраже.

Ако странка има пуномоћника, сва писмена од чијег достављања тече рок за жалбу, доставиће се пуномоћнику.

Кад странке у току поступка промене своје пребивалиште или боравиште, односно седиште, дужни су да о томе обавесте Арбитражу, а ако то не учине, а не може се сазнати њихова нова адреса, Арбитража може одредити да се сва даља достављања у поступку за ту странку врше истицањем писмена на званичној Интернет презентацији Арбитраже, а у том случају достављање се сматра извршеним по истеку 8 (осам) дана од дана истицања писмена на званичној Интернет презентацији Арбитраже.

VIII РОКОВИ

Члан 33.

Рокови одређени овим Правилником су преклузивни и не могу се продужавати.

Продужење се може дозволити само у изузетним и оправданим случајевима од стране председника Арбитраже, на предлог председника Већа или споразумним предлогом странака.

Рокови за именовање чланова Већа не могу се продужавати.

Члан 34.

У изузетно хитним случајевима, председник Арбитраже може одлучити, да се рокови утврђени овим правилником примерено скрате.

Против одлуке председника Арбитраже о скраћењу рокова жалба није дозвољена, а о истој се обавештавају странке.

Ако овај правилник није предвидео рокове за обављање појединих радњи, рокове ће одредити председник Арбитраже, односно председник Већа водећи рачуна о хитности поступка. Ови рокови могу се продужити ако постоје оправдани разлози за продужење.

Члан 35.

Допуштено је коришћење средстава телекомуникација за обављање појединих радњи у поступку, с тим да се рок сматра испоштованим уколико оригинал стигне у Арбитражу у разумном року (року који би био потребан да поштиљка послата поштом оног дана када је употребљено средство комуникација стигне у Арбитражу).

Председник Арбитраже, односно председник арбитражног већа може да у изузетно хитним случајевима телефоном, телеграмом или другим средством телекомуникација које омогућава писмени доказ о предузетој радњи, закаже усмену расправу или извођење доказа ван рочишта или наложи достављање одређеног поднеска.

О садржају телефонског разговора сачиниће се службена белешка у списима предмета.

Члан 36.

Поступак се, по правилу, окончава најкасније у року од 60 (шездесет) дана од дана конституисања Већа, односно од дана уплате трошкова поступка.

Изузетно од одредбе из става 1. овог члана, Веће може одлучити да се поступак продужи и након истека овог рока ако потребе прибављања доказа то налажу.

IX ПОДНЕСЦИ

Члан 37.

Тужба, одговор на тужбу, противтужба, одговор на противтужбу, жалба, одговор на жалбу и друге изјаве, предлози и саопштења који се дају изван усмене расправе, подносе се писмено (поднесци).

Услов писмене форме испуњавају и поднесци упућени телеграмом, телефаксом, факсом или електронском поштом. Овакви поднесци се сматрају потписаним, ако је у њима означен поштиљалац. Поднесци који се достављају електронском поштом морају бити оверени квалификованим електронским потписом.

Поднесци морају бити разумљиви и морају садржавати све оно што је потребно да би се по њима могло поступати, а нарочито ознаку Арбитраже, име и презиме, односно назив правног лица, пребивалиште или боравиште, односно седиште странака, њихових законских заступника и пуномоћника, ако их имају,

предмет спора, јасан садржај изјаве и потпис подносиоца и печат ако је подносилац правно лице.

Изјаве које се дају поднеском могу се, уместо поднеском, дати усмено на записник код Арбитраже.

На неразумљиве и непотпуне поднеске примењују се одредбе овог правилника које се односе на неуредне тужбе.

Поднесци са прилозима који се достављају противној странци, предају се Арбитражи у довољном броју примерака за Веће и противну странку.

Председник Већа може одлучити да припремне поднеске странке достављају непосредно једна другој, уз достављање Арбитражи примерака за Веће.

Исправе које се прилажу поднеску подnose се у изворнику, препису или фотокопији чију тачност може и сама странка да овери. Ако је исправа приложена у препису или фотокопији, Председник Арбитраже односно председник Већа ће на захтев противне стране позвати подносиоца да поднесе Арбитражи исправу у изворнику, а противној странци дозволиће да је разгледа, уз остављање рока у којем се исправе имају предати односно прегледати. Против решења која се тичу исправа уз поднесак није дозвољена жалба.

Х ПРАВИЛА ПОСТУПКА ПРЕД АРБИТРАЖОМ

1. Заједничке одредбе

Члан 38.

Правила поступка утврђена овим правилником примењују се увек када Арбитража поступа у оквиру своје надлежности.

Поступак се спроводи према одредбама овог правилника.

Прихватањем надлежности Арбитраже странке прихватају примену правила поступка пред Арбитражом утврђена овим правилником.

У питањима која нису регулисана овим Правилником, Арбитража може спроводити поступак на начин који сматра сврсисходним, под условом да се са странкама поступа равноправно и да је у свим стадијумима поступка свакој странци дата пуна могућност да изнесе своје чињеничне и правне наводе, захтеве и становишта.

У поступцима када Арбитража поступа као трећестепена и коначна инстанца (члан 7. став 3. овог правилника), у погледу правила поступка, поред одредаба овог правилника примењују се и одредбе Дисциплинског, Регистрационог и других правилника и општих аката РСС.

Члан 39.

Арбитража не примењује правила надлежних националних и међународних спортских асоцијација која су у супротности са законом.

XI ПРАВИЛА ПОСТУПКА У СПОРОВИМА У КОЈИМА АРБИТРАЖА ОДЛУЧУЈЕ КАО ПРВОСТЕПЕНА И КОНАЧНА ИНСТАНЦА

1. Спорови подобни за арбитражу

Члан 40.

Спорови подобни за арбитражу, у складу са одредбама овог правилника, су сви спорови који проистекну из закључених уговора између физичких и правних лица на које се одредбе Статута РСС примењују непосредно или посредно, као и спорови између члана РСС и самог РСС.

У споровима поводом закључених уговора, Арбитража је овлашћена да разматра све спорове који би проистекли из закључених уговора, како у погледу постојања, пуноважности, раскида, тумачења и испуњења тако и у погледу престанка.

У споровима који су подобни за арбитражу, Арбитража одлучује као првостепена и коначна инстанца.

Члан 41.

Уколико дође до спора између играча и клуба, или тренера и клуба поводом закључених уговора, свака уговорна страна може покренути поступак пред Арбитражом по питању постојања, пуноважности, раскида, престанка или испуњења уговорних обавеза.

Уколико дође до спора између играча и клуба, или између два клуба по питању постојања права на надокнаду за прелазак играча из клуба у клуб или по питању висине те надокнаде, заинтересована страна може покренути поступак пред Арбитражом ради утврђења да постоји или не постоји право на надокнаду и за утврђење висине те надокнаде.

Уколико дође до спора између два клуба по питању испуњења обавезе из Споразума тих клубова о исплати надокнаде за прелазак играча из клуба у клуб, свака од уговорних страна може покренути поступак пред Арбитражом ради испуњења обавеза из наведеног Споразума.

Уколико дође до спора између неког од чланова РСС и самог РСС, члан РСС може покренути спор пред Арбитражом ради коначног решења тог спора.

2. Покретање арбитражног поступка

Члан 42.

Арбитражни поступак се покреће тужбом.

Арбитражни поступак почиње на дан кад Арбитража прими тужбу.

3. Тужба

Члан 43.

Тужба мора да садржи одређени тужбени захтев у погледу главне ствари и споредних тражења, чињенице на којима тужилац заснива тужбени захтев, доказе којима се утврђују ове чињенице, вредност предмета спора, осим када

се вредност предмета спора не може одредити у новцу, доказ о закљученом арбитражном споразуму, као и да ли се изричито захтева одражавање усмене расправе пред Арбитражом и друге податке које мора да садржи сваки поднесак у смислу одредбе члана 37. овог правилника.

Тужилац који има пребивалиште или боравиште, односно седиште у иностранству дужан је да у тужби именује пуномоћника за пријем писмена, а у супротном ће председник Арбитраже тужбу одбацити.

Члан 44.

На поднету тужбу плаћа се такса у висини коју одредби Управни одбор РСС.

Уз тужбу се прилаже потврда о уплаћеној такси.

Ако уз тужбу није достављена потврда о плаћеној такси, председник Арбитраже ће оставити подносиоцу рок од 3 (три) дана да достави потврду.

Сматраће се да је тужба повучена ако тражена потврда не буде достављена Арбитражи у остављеном року.

3. Противтужба

Члан 45.

Тужени може у одговору на тужбу, а најкасније у првој размени поднесака након достављања одговора на тужбу, или ако није било размене поднесака до одржавања првог рочишта, на том рочишту пре упуштања у расправљање о главној ствари, поднети противтужбу.

Противтужба се може поднети ако је захтев противтужбе у вези са тужбеним захтевом, или ако се ти захтеви могу пребити, или ако се противтужбом тражи утврђење неког права или правног односа од чијег постојања или непостојања зависи у целини или делимично одлука о тужбеном захтеву.

Након истека рока за поношење противтужбе иста се може поднети само ако тужилац на то пристане или ако председник Већа оцени да подношење противтужбе није усмерено на одуговлачење поступка и да би било целисходно и економично да се о затеву из тужбе и противтужбе одлучи истовремено.

У случају подношења противтужбе о захтеву из тужбе и противтужбе води се јединствени поступак пред истим Већем, а одлука по оба захтева се доноси истовремено.

На противтужбу се сходно примењују одредбе овог правилника о тужби.

4. Преиначење и повлачење тужбе

Члан 46.

Тужилац може до закључења расправе пред Арбитражом да преиначи тужбу.

За преиначење тужбе није потребан пристанак противне странке.

Тужилац може до закључења расправе пред Арбитражом да повуче тужбу.

За повлачење тужбе није потребан пристанак противне странке.

Повучена тужба сматра се као да није ни била поднесена и може се поново поднети.

Тужилац се до закључења расправе пред Арбитражом може одрећи тужбеног захтева.

За одрицање од тужбеног захтева није потребан пристанак туженог.

5. Претходно испитивање тужбе

Члан 47.

Кад утврди да је тужба неразумљива или да не садржи елементе прописане чланом 43. овог правилника, или да постоје недостаци који се тичу способности тужиоца или туженог да буду странке у поступку, или недостаци у погледу законског заступања странке, председник Арбитраже ће ради отклањања тих недостатака вратити тужбу ради исправке или допуне, уз наводе шта треба исправити или допунити, односно која овлашћења треба доставити и одредити рок од 3 (три) дана за исправке или допуне тужбе.

Сматраће се да је тужба повучена ако не буде враћена Арбитражи у одређеном року, а ако буде враћена без исправке односно допуне, председник Арбитраже ће је одбацити.

Члан 48.

Након претходног испитивања тужбе, председник Арбитраже доноси решење којим се тужба одбацује ако утврди да:

- решавање о тужбеном захтеву не спада у надлежност Арбитраже,
- о истом захтеву већ тече поступак,
- је ствар правоснажно пресуђена,
- је о истој ствари закључено поравнање међу странкама,
- не постоји правни интерес за подношење тужбе за утврђење,
- тужилац у року који му је остављен није отклонио недостатке у тужби или није у накнадно остављеном року поднео довољан број примерака тужбе и поднесака уз тужбу.

6. Одговор на тужбу

Члан 49.

Ако се након претходног испитивања тужба не одбаци, иста се са прилозима доставља туженом на одговор у року од 8 (осам) дана од дана пријема тужбе у Арбитражи.

Тужени је дужан да поднесе свој писмени одговор на тужбу у року од 8 (осам) дана од дана кад му је достављена тужба за одговор.

У одговору на тужбу тужени је дужан истаћи процесне приговоре, а нарочито приговор ненадлежности Арбитраже, те да се изјасни о тужбеном захтеву, да ли исти признаје или не признаје, затим ако оспорава тужбени захтев дужан је изнети чињенице на којим тужени заснива своје наводе, доказе којима се утврђују те чињенице, те правни основ за своје наводе, као и да ли изричито захтева одржавање усмене расправе пред Арбитражом.

Одговор на тужбу мора да садржи и друге податке које мора да садржи сваки поднесак у смислу члана 37. овог правилника.

Ако одговор на тужбу има недостатака због којих се по њему не може поступати, сматраће се да тужени није поднео одговор на тужбу.

Ако тужени не одговори на тужбу или одбије да учествује у поступку или достави некомплетан одговор, са поступком ће се наставити по одредбама овог правилника, при чему се не сматра да ово пропуштање значи да тужени признаје наводе и захтеве садржане у тужби.

7. Ток поступка

Члан 50.

Након именовања арбитражног Већа, те након што оно прими списе и проучи тужбу са прилозима и одговор на тужбу са прилозима, ако је достављен, Веће може да одлучи да ли ће по поднетој тужби да одржи усмену расправу или ће да води поступак и донесе одлуку на основу исправа и других писмених докумената.

Ако тужилац у тужби, односно тужени у одговору на тужбу није изричито захтевао да се одржи усмена расправа, Веће се одржати усмену расправу само ако оцени да је то неопходно за решење спора.

Ако је тужилац у тужби, односно тужени у одговору на тужбу изричито захтевао да се одржи усмена расправа, Веће ће одржати усмену расправу и тек након ње донети одлуку.

а) Заједничке одредбе

Члан 51.

У току поступка Веће може доносити решења о свим процесним радњама које сматра потребним. Против ових решења није допуштена жалба.

Веће може у току поступка наложити странкама да предузму одређене радње или да се уздрже од извесних радњи које се односе на предмет спора. Ове налоге Веће може укинути у свако доба. Путем привремених налога не сме се стварати никакво чињенично стање које би утицало на резултат спора или неотклоњиве штете по оптерећену странку.

Члан 52.

Странка која, иако зна да нека одредба закона и овог правилника од чије примене странке могу да одустану није поштована, или да неки услов из споразума о арбитражи није поштован, настави да учествује у поступку, а да без одлагања није ставила приговор или да није ставила приговор у предвиђеном року, губи право на приговор којим се позива на непоштовање те одредбе или тог услова.

Члан 53.

Учесници у поступку не смеју у изјавама и поднесцима вређати или омаловажавати Арбитражу и чланове Већа, другу странку или другог учесника у поступку.

У случају поступања супротно одредби из става 1. овог члана, председник Већа може изрећи новчану казну у износу до 50.000,00 динара.

На одлуку из става 2. овог члана може се изјавити жалба председнику Арбитраже у року од 3 (три) дана од дана достављања одлуке о казни.

Одлука Председника Арбитраже по жалби из става 3. овог члана је коначна.

Члан 54.

Председник Већа је овлашћен да одлучује о свим мерама и питањима која се тичу управљања поступком и припреме расправе, укључујући и извођење доказа. На одлуку председника већа није допуштена жалба.

Члан 55.

Свака странка дужна је да докаже чињенице на које се позива, односно на којима заснива свој захтев.

Веће ће извести и оне доказе који су битни за доношење одлуке, а које странке нису предложиле, ако утврди да странке иду за тим да располажу захтевима којима не могу располагати због противности принудним прописима.

Ако Веће на основу оцене изведених доказа не може са сигурношћу утврдити неку чињеницу, о постојању те чињенице закључиће се применом правила о претпоставкама и терету доказивања из Закона о парничном поступку.

Допуштени докази су: саслушање странака, саслушање сведока, исправе, увиђај, вештачење, признање и други докази који су подобни за утврђење релевантних чињеница.

Странка је дужна да сама поднесе исправу на коју се позива за доказ својих навода. Уз исправу састављену на страном језику подноси се и оверени превод.

б) Поступак на основу исправа**Члан 56.**

Ако Веће након проучавања тужбе и одговора на тужбу одлучи да се поступак у целости спроведе писмено, односно на основу исправа, председник Већа одређује ток писменог поступка, при чему утврђује рокове за достављање писмена (исправа и доказа) и одређује крај (закључење) писменог расправљања.

Током писменог поступка, свака странка има право на 2 (два) поднеска (два своја поднеска и два одговора на поднесак друге стране).

Након друге размене поднесака, странка не може без сагласности друге странке слати нове поднеске и износити нове чињенице и предлагати нове доказе, укључујући и истицање процесних и материјалних приговора који су могли бити раније изнети, осим ако учини вероватним да их без своје кривице није била у могућности да изнесе, односно предложи раније.

Председник Већа одређује, након што је закључено писмено расправљање, термин за већање на коме ће чланови Већа размотрити спорни предмет и донети одлуку.

Председник Већа на почетку већања из става 4. овог члана упознаје Веће са током и резултатима припремног поступка.

Након излагања председника Већа, чланови Већа приступају разматрању поднетих исправа и доказа.

Веће може током већања одлучити да се закаже усмена расправа ако оцени да је то неопходно ради разјашњења важних спорних питања.

Када Веће сматра да је предмет довољно размотрен, председник Већа закључује већање и Веће приступа гласању ради доношења одлуке.

в) Поступак на основу усмене расправе

Члан 57.

Ако Веће не одлучи да се поступак у целости спроведе писмено, председник Већа након испитивања тужбе и одговора на тужбу одмах заказује усмену расправу.

Усмена расправа се, по правилу, треба да одржи најкасније 15 дана након пријема одговора на тужбу.

Странке морају благовремено бити обавештене о свакој усменој расправи, као и о свакој седници Већа која се одржава ради прегледа исправа и других ствари.

Члан 58.

На усменим расправама могу учествовати овлашћени пуномоћници и саветници странака.

Члан 59.

Поступак треба да буде тако припремљен да се, по правилу, може да закључи након једне усмене расправе.

У том циљу председник Веће може на захтев једне странке наложити другој странци да поднесе исправе које се налазе у њеном поседу, остављајући јој за то одређени рок. Странка која ставља такав предлог треба да учини вероватним да се одређена исправа налази у поседу друге странке и да је релевантна за дати предмет.

Одредбе претходног става важе и за друга доказна средства, уколико су значајна за поступак.

Члан 60.

Председник Већа одређује, након што је припремни писмени поступак закључен, термин за усмену расправу и шаље позиве лицима која су одређена за учешће у расправи.

Председник Већа може одложити заказану усмену расправу кад је то потребно ради извођења доказа или кад за то постоје други посебно оправдани разлози. Кад одложи расправу, председник Већа ће о времену одржавања новог рочишта одмах обавестити све позване.

Члан 61.

Председник Већа отвара усмену расправу и објављује предмет расправљање, а потом утврђује да ли су дошла сва позвана лица, па ако нису, проверава да ли су уредно позвана и да ли су оправдала свој изостанак.

У случају изостанка уредно позване странке, расправа се наставља по одредбама овог правилника са присутном странком.

Ако на две узастопно заказане усмене расправе изостану обе уредно позване странке, сматраће се да је тужилац повукао тужбу.

Члан 62.

Сведоци се, по правилу, саслушавају на расправи.

Сведоци могу да буду саслушани и ван расправе ако на то пристану, а странке се томе не противе.

Веће може од сведока да тражи да у одређеном року одговоре на постављена питања, ако се странке томе не противе.

Сведоци се саслушавају без полагања заклетве.

Према сведоцима Веће не може да изриче процесне мере или казне.

Члан 63.

Председник Веће може да:

- именује једног или више вештака ради давања налаза и мишљења о питањима која одреди Веће;
- наложи странкама да вештаку пружи све потребне информације, да му предају све потребне исправе, као и да омогуће вештаку приступ исправама и стварима.

Ако то тражи једна странка и тако одреди председник Веће, вештак је дужан да, после подношења писменог или усменог налаза и мишљења, учествује у усменој расправи на којој странке могу да му постављају питања или на коју могу да доведу друге вештаке да са именованим вештаком расправљају спорна питања.

Одредбе овог правилника о изузећу члана Већа сходно се примењују на изузеће вештака.

Члан 64.

На предлог једне странке, који мора бити поднет пре заказивања усмене расправе, или на сопствену иницијативу у хитним случајевима, Веће може да одлучи да одређени доказ ван усмене расправе изведе председник Већа или један од чланова Већа.

Веће може одлучити да сведок или вештак преда своју оверену писмену изјаву, ако због оправданих разлога није у могућности да учествује у усменој расправи, а његова изјава је битна за решење спора.

Председник Већа може наложити странкама да доведу сведока.

Председник Већа може наложити да странке у поступку доставе једна другој поднеске, с тим да Арбитражи доставе потребан број примерака, као и доказе да је поднесак достављен другој страни у поступку.

Против решења донетих у случајевима из овог члана није допуштена жалба.

Члан 65.

Председник Већа на почетку усмене расправе упознаје Веће са током и резултатима припремног поступка.

Странке могу допунити излагање председника Већа.

Странке укратко излажу своје захтеве, предлоге и чињеничне наводе којима образлажу своје предлоге, односно побијају предлоге противника, укључујући и своја правна схватања која се односе на предмет спора.

Свака странка може да одговори на наводе друге странке.

Након излагања странака врши се, евентуално, извођење доказа и разматрање резултата њиховог извођења.

О прихватању или одбијању предлога за извођење одређеног доказа поднетог у току расправе одлучује Веће.

Странке не могу на расправи предлагати извођење доказа саслушањем сведока и вештака које нису навели у писменим поднесцима.

Веће није у даљем току поступка везано за ранију одлуку о извођењу одређеног доказа.

Сведоци и вештаци морају бити упозорени на обавезу да дају истинит исказ и кажњивост давања лажног исказа у складу са законом.

Странке могу постављати питања сведоцима и вештацима.

Председник Већа забраниће постављање одређеног питања или ће забранити одговор на постављено питање, ако је већ у питању садржано како на њега треба одговорити или ако се питање не односи на предмет.

Након окончања извођења доказа, странке могу дати завршну реч.

Кад Веће сматра да је предмет расправљен тако да се може донети одлука, председник већа саопштиће да је усмена расправа закључена, и после тога ће се Веће повући на већање и гласање ради доношења одлуке.

Већање и гласање се обавља без присуства јавности.

Приликом већања и гласања Веће може одлучити да се ради допуне доказног поступка или разјашњења важних питања расправа поново отвори.

Члан 66.

О току расправе се води записник у који се уносе подаци о:

- месту, дану и времену почетка и завршетка расправе,
- члановима Већа и записничару,
- врсти спора,
- странкама и њиховим пуномоћницима.

У записник се уносе и све изјаве учесника у поступку, изведени докази, донете одлуке о управљању поступком и други подаци о изведеним радњама у поступку.

Странке имају право да прочитају записник и да стављају приговоре на садржину записника, као и да траже да им се о њиховом трошку изда копија записника.

Записник потписује председник Већа, странке, односно њихови пуномоћници и записничар.

Ако једна од странака одбије да потпише записник председник Већа ће констатовати то у записнику.

г) Окончање арбитражног поступка

Члан 67.

Арбитражни поступак се окончава доношењем коначне арбитражне одлуке.

Арбитражни поступак може бити окончан и ако:

- тужилац повуче тужбу,
- странке споразумно одлуче о окончању поступка,
- Веће оцени да је даљи поступак постао немогућ,
- је арбитражни поступак обустављен у складу са овим правилником.

д) Арбитражна одлука

Члан 68.

Веће доноси одлуку о предмету спора којом решава о свим захтевима странака који се тичу главне ствари и споредних тражења (коначна арбитражна одлука).

Веће може да донесе делимичну одлуку и међуодлуку.

Ако тужени до закључења расправе призна тужбени захтев, Веће ће без даље расправе донети одлуку којом усваја тужбени захтев.

Ако се тужилац до закључења расправе одрекне тужбеног захтева, Веће ће без даље расправе донети одлуку којом одбија тужбени захтев.

Члан 69.

Веће одлуку доноси после већања и гласања у коме морају да учествују сви чланови Већа.

Одлука Већа доноси се већином гласова чланова Већа.

О току већања и гласања сачињава се посебан записник у који се уноси како је гласао сваки члан Већа, изрека донете одлуке и евентуално издвојено мишљење неког члана Већа.

Записник о већању и гласању потписују сви чланови Већа и записничар.

Одлука је пуноважна ако је записник о већању и гласању потписан од стране већине чланова Већа и ако је у истом утврђено евентуално ускраћивање потписа од стране члана Већа.

Веће је обавезно да писмено изради донету одлуку у року од 8 (осам) дана након последње усмене расправе односно, а у случају спроведеног поступка на основу исправа након последњег утврђеног датума за размену поднесака.

Израду писаног отправака одлуке врши председник Већа.

Станкама се доставља писмени отправак одлуке потписан само од старне председника Већа.

Члан 70.

Члан Већа који није сагласан са изреком или образложењем одлуке може писмено да издвоји своје мишљење које се странкама доставља уз писмени отправак одлуке ако тај члан Већа то затражи.

Члан 71.

Писмено израђена одлука мора имати увод, изреку и образложење.

Увод одлуке обавезно садржи:

- број и датум доношења одлуке,
- назив органа који је донео одлуку,
- име и презиме председника и чланова Већа,

- име и презиме, односно назив, пребивалиште или боравиште, односно седиште, странака и њихових пуномоћника,
- вредност спора,
- предмет спора,
- означање странака и њихових пуномоћника који су присуствовали расправи, ако је иста одржана.

Изрека одлуке обавезно садржи:

- одлуку о усвајању или одбијању појединих захтева који се тичу главне ствари и споредних тражења,
- одлуку о трошковима поступка.

Образложење одлуке обавезно садржи:

- захтеве странака и њихове наводе о чињеницама на којима се ти захтеви заснивају,
- доказе који су изведени и њихову оцену,
- утврђено чињенично стање,
- прописе на којима се одлука заснива.

Члан 72.

Веће је везано за своју одлуку чим је донета.

Члан 73.

Веће може, на захтев сваке странке, или по службеној дужности, да изврши језичке и техничке исправке у донетој одлуци.

Одлука о исправкама је саставни део одлуке на коју се односи.

Члан 74.

Веће ће на захтев странака донети допунску одлуку о захтевима који су били истакнути у поступку, а о којима није одлучено у донетој одлуци.

Захтеве за доношење допунске одлуке странка мора да поднесе најкасније у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема одлуке.

Ако странка у року из става 3. овог члана не поднесе захтев за доношење допунске одлуке сматраће се да је у том делу тужба повучена.

Ако је захтев за доношење допунске одлуке неблаговремен одбациће га председник Већа.

Против одлуке председника Већа из става 4. овог члана жалба није дозвољена.

Када Веће нађе да је захтев за доношење допунске одлуке неоснован исти ће одбити.

Против одлуке Већа из става 6. овог члана жалба није дозвољена.

Када Веће нађе да је захтев за доношење допунске одлуке благовремен и основан донеће допунску одлуку и без поновног отварања расправе, ако допунску одлуку доноси исто Веће, а ако сматра да је за доношење допунске одлуке потребно поново отворити расправу заказаће расправу ради доношења допунске одлуке и након одржане расправе донети допунску одлуку.

ђ) Поравнање

Члан 75.

Ако се странке у току спора пред Арбитражом поравнају о предмету спора, Веће ће на њихов захтев донети одлуку на основу поравнања странака, осим ако су дејства тог поравнања супротна јавном поретку и спортским правилима РСС.

Арбитражна одлука на основу поравнања има исту правну снагу као и свака друга арбитражна одлука, осим што не мора да садржи образложење.

е) Меродавно материјално право

Члан 76.

Приликом решавања спорова Арбитража примењује материјално право из закона Р.Србије, општих аката РСС, уговора и обичаја.

Ако се странке о томе изричито сагласе Арбитража може да донесе одлуку на основу правде и правичности.

ж) Правоснажност и извршност

Члан 77.

Арбитражна одлука је коначна и против ње није дозвољена жалба, нити било који други прави лек.

Арбитражна одлука, донета, у складу са одредбама овог правилника, у споровима у којима Арбитража поступа као првостепена и коначна инстанца (споровима подобним за арбитражу), има снагу правоснажне и извршне судске пресуде и извршава се у складу са одредбама закона који уређује извршни поступак.

Арбитражна одлука се доставља странкама у складу са одредбом члана 37. овог Правилника.

Арбитражна одлука постаје правоснажна даном уручења странкама.

Арбитражна одлука којом је наложено испуњење потраживања, постаје извршна ако је постала правоснажна и ако је протекао рок за добровољно испуњење, односно наступио услов одређен том одлуком, осим ако је законом другачије прописано. Рок за добровољно испуњење тече од дана достављања одлуке извршном дужнику, а завршава се протеком последњег дана рока одређеног у арбитражној одлуци, ако законом није другачије одређено.

Арбитражна одлука којом је наложено трпљење или нечињење, или је поништен или раскинут уговор, постаје извршна када постане правоснажна, осим ако је у арбитражној одлуци одређен рок за усклађивање понашања извршног дужника с том обавезом.

Председник Арбитраже ће, на захтев странака у поступку, на арбитражну одлуку ставити штампил, или издати посебну писану потврду да је иста постала правоснажна и извршна са ознаком датума када је постала правоснажна, односно извршна.

У случају да је Арбитражном одлуком утврђена ништавост, поништење, или раскид уговора између странака, као и у случају да је дошло до споразумног раскида уговора између спортске организације и спортисте, спортска

организација и Стална арбитража РСС, дужне су да без одлагања примерак такве одлуке доставе надлежном основном регистрационом центру (ОРЦ) где је предметни уговор био регистрован.

XII ПРАВИЛА ПОСТУПКА У ПОСТУПЦИМА У КОЈИМА АРБИТРАЖА ОДЛУЧУЈЕ КАО ТРЕЋЕСТЕПЕНА И КОНАЧНА ИНСТАНЦА

Члан 78.

Арбитража поступа као трећестепена и коначна инстанца за решавање поводом ванредних правних лекова против другостепених одлука донетих од надлежних органа у дисциплинским, регистрационим и другим поступцима који се воде у складу са одредбама Дисциплинског, Регистрационог и других правилника и општих аката РСС (члан 7. став 3. овог правилника).

Члан 79.

Поступак пред Арбитражом у поступцима у којима Арбитража одлучује као трећестепена и коначна инстанца се спроводи по правилима поступка поводом ванредних правних лекова која су прописана Дисциплинским, Регистрационим и другим правилницима и општим актима РСС и сходном применом правила поступка уређених овим правилником.

Члан 80.

Када Арбитража решава као трећестепена и коначна инстанца, одлуке доноси без расправе.

Арбитражна одлука донета у поступку када Арбитража решава као трећестепена и коначна инстанца је коначна и постаје правоснажна уручењем странкама.

XIII ПОСТУПАК ПОСРЕДОВАЊА

Члан 81.

У свим случајевима у којима је Арбитража надлежана за решавање спорова, свака странка, без обзира да ли је уговорена или општим актом РСС или члана РСС одређена надлежност Арбитраже, може се обратити Арбитражи у циљу посредовања, односно мирења.

Захтев за покретање поступка посредовања подноси се Арбитражи, која ће од супротне странке затражити да се у року од 10 (десет) дана од доставе изјасни о том захтеву.

Ако се супротна странка противи поступку посредовања, или се у одређеном року о њему не изјасни, сматра се да поступак посредовања није успео.

Ако се супротна странка сагласи с предлогом за спровођење поступка посредовања, председник Арбитраже позваће странке да потпишу споразум о надлежности Арбитраже у поступку посредовања, у року који им остави.

Ако су странке закључиле споразум о посредовању, председник Арбитраже одређује једног од арбитра Арбитраже за посредника.

Посредник испитује наводе и предлоге странака, а по потреби прикупља одређена обавештења и саслушава странке.

Након што је у довољној мери испитао случај, посредник саставља писмени предлог поравнања и доставља га странкама.

Странке не морају да прихвате предлог арбитра за посредовање.

Постигнуто поравнање у поступку посредовања има снагу поравнања постигнутог ван суда.

Ако странке склопе поравнање, његов се садржај записује у записник који потписују странке и посредник.

Ако странке то затраже, и ако приложе ваљани арбитражни уговор, председник Арбитраже именуваће посредника за арбитра, који ће, на захтев странака, донети одлуку на основу поравнања.

Поступак посредовања је независан од арбитражног поступка.

Ако поступак за посредовање не успе, ништа од оног што је у току тог поступка учињено и изјављено не обавезује странке.

Посредник не може, бити арбитар у истој ствари.

XIV ПОСТУПАК ДАВАЊА ПРАВНИХ МИШЉЕЊА

Члан 82.

Арбитража је овлашћена давати правна мишљења о питањима везаним за правни положај организација у оквиру РСС и обављање спортских активности и делатности у оквиру РСС.

Арбитража даје мишљење на захтев сваког члана РСС или органа РСС.

Захтев за давање правног мишљења подноси се у писменом облику.

Уз захтев треба поднети и све исправе које би могле бити од важности приликом разматрања постављеног питања и давања правног мишљења.

Правно мишљење не може се давати у поводу неког спора који се води пред Арбитражом или који може бити покренут пред Арбитражом.

Члан 83.

О питањима о којима је затражено правно мишљење расправља Веће од 3 (три) члана које образује председник Арбитраже.

Веће одлучује о давању правног мишљења већином гласова присутних арбитра.

У случају поделе гласова одлучује глас председника Већа.

Ако Веће закључи да је за давање правног мишљења потребно прибавити додатна обавештења, може позвати странку која је покренула поступак да их достави, или их може прибавити из других извора.

Арбитража може се о постављеним питањима саветовати и са другим спортским и правним стручњацима изван свог састава. У случају да таква лица дају своје писмено саветодавно мишљење, припада им право на одговарајућу награду и накнаду трошкова.

Правно мишљење даје се у писаном облику.

Уз пристанак странке која је поступак покренула, правно мишљење може се објавити.

Правно мишљење је саветодавног карактера и не обавезује странку ни трећа лица.

XV ТРОШКОВИ АРБИТРАЖНОГ ПОСТУПКА

Члан 84.

Трошкови арбитражног поступка су издатци учињени поводом и у току арбитражног поступка.

Свака странка претходно сама сноси трошкове које је проузроковала својим радњама.

Када странка предложи извођење доказа, дужна је да унапред предујми износ потребан за подмирење трошкова који ће настати поводом извођења тог доказа, чију висину одређује председник Већа.

Када извођење неког доказа предлажу обе странке, председник Већа ће одредити да износ потребан за подмирење трошкова предујме обе странке на једнаке делове.

Ако је Веће по службеној дужности одредило извођење доказа, одредиће да износ потребан за подмирење трошкова који ће настати извођењем тог доказа предујми она странка на коју пада терет доказивања чињенице о којој се изводи доказ.

Веће ће одустати од извођења доказа ако износ за подмирење трошкова не буде предујмљен у одређеном року, а у том случају ће, с обзиром на све околности, по свом уверењу ценити од каквог је значаја то што странка није у року предујмила износ потребан за подмирење трошкова.

Члан 85.

Странка која изгуби спор дужна је да противној странци надокнади све трошкове.

Ако странка делимично успе у спору, Веће може с обзиром на постигнути успех одредити да свака странка сноси своје трошкове или да једна странка надокнади другој сразмеран део трошкова.

При одлучивању који ће се трошкови накнадити странци, узимају се у обзир само они трошкови који су били неопходно потребни ради вођења и окончања спора.

Странка је дужна да независно од исхода спора накнади противној странци трошкове које је проузроковала својом кривицом или случајем који се њој догодио.

Свака странка сноси своје трошкове ако се спор пред Арбитражом заврши поравнањем, осим ако се странке другачије не споразумеју.

Председник Арбитраже одређује висину трошкова за давање правног мишљења.

XIV НАКНАДЕ И НАГРАДЕ

Члан 86.

Председнику, заменику председника, арбитрима, секретару и записничару Арбитраже припада накнада трошкова које су имали у вези са обављањем своје функције, чија висина се одређује у складу са законом и општим актима РСС, као и награда за рад чија висина се одређује посебном одлуком Управног одбора РСС.

Члан 87.

Трошкови и награде из члана 86. овог Правилника се подмирују из наплаћених такси у поступку пред Арбитражом.

XV ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 88.

Спорови у којима Арбитража поступа као првостепена и коначна инстанца (спорови подобни за арбитражу), а за чије решавање је по одредбама овог правилника надлежна Арбитража, у којима је до дана ступања на снагу овог правилника поднет захтев којим се покреће поступак, наставиће се по одредбама Регистрационог правилника РСС које су биле на снази у време ступања на снагу овог правилника.

Поступци у којима Арбитража поступа као трећестепена и коначна инстанца, а за које је по одредбама овог правилника надлежна Арбитража, у којима до дана ступања на снагу овог правилника није донета одлука наставиће се по одредбама овог правилника.

Члан 89.

Сви органи који су по одредбама Дисциплинског, Регистрационог и других правилника и општих аката РСС, који су били на снази пре ступања на снагу овог правилника, били надлежни да поступају у споровима и поступцима који су након ступања на снагу овог правилника прешли у надлежности Арбитраже, дужни су да све предмете на чије се решавање имају применити одредбе овог правилника, одмах доставе Арбитражи на даљи поступак.

Арбитража преузима надлежност у складу са Статутом РСС и одредбама овог правилника даном избора председника, заменика председника и арбитра Арбитраже.

Члан 90.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник Сталне арбитраже РСС од 13.11.2001.године.

Члан 91.

Овај Правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Службеном гласилу РСС.

**СКУПШТИНА
РУКОМЕТНОГ САВЕЗА СРБИЈЕ
ПРЕДСЕДНИК**

Драган Буквић, с.р.